

● **מתגבשת מערכה גדולה חדשה של נערי-החצר של כך גוריון נגד "העולם הזה".** ההתקפה תהיה הפעם מכמה כיוונים. בין השאר הוטל על היועץ המשפטי, גדעון האוזנר, למצוא בכל מחיר דרך חוקית כלשהי כדי להנחית על העתון מכה. האוזנר שוקד על מדידה זו מזה כמה זמן.

● **צפויה הרעה חמורה ביחסי ישראל-גאנה.** אל תאמין יתר על המידה בהכרזתו של השגריר הגאנאי, בצאתו מישראל, כי הוא מקווה להסבה. נסיעתו קשורה עם המדיניות החדשה של ממשלת אנקומה, שתהיה קרובה יותר לגוש הקומוניסטי ולקאהיר, ושבעקבותיה יש לצפות לכמה צעדים אנטי-ישראליים נוספים.

● **אין כל סיכוי לקשירת יחסים דיפלומטיים בין גרמניה המערבית וישראל בעתיד הנראה לעין.** השתדלות סודית של ממשלת ישראל בזמן האחרון עלתה בתוהו, מאחר שמני וגמור עם בון לא לעשות צעד זה. כניסת מפלגת-הימין, הכוללת יסודות נאציזם רבים, לממשלתו של אדנאור, החריפה את התנגדות בון להקמתה של נציגות ישראל, באמתלה שהדבר עלול לשבש את סיכויי התעשייה הגרמנית בארצות ערב.

● **גם כניסת יעקב יחסי ישראל-גרמניה מחדש.** אחרי עליית

ריוסים האליגיריים הכלואים בצרפת, ולבין טול כל האפילויות הגזעניות לגבי האוכלוסיה האליגירית בצרפת.

ימיים אחרי קבלת מיברק זה — אחד מאלפים שבאו מכל קצות תבל — נכנעה ממשלת צרפת. בן-יבילה הועבר לבית-הבראה מארוקאי בצרפת.

ראש הממשלה

המכתב שלא נכתב

"אדוני ראש הממשלה ושר הבטחון, נאמר במכתב שהתפרסם לפני שבוע ואשר נשא את תחילתו של יוסף מארון — אחד מהורי חמשת הנערים הערביים שנהרגו ב־ דרך לעזה. "התקרים שאירעה מצערת מאד, היות ואני אורח ישראלי, המכיר במדינה זו ובממשלתה ומתמסר לה בכל מאודי... "הנני סבור כי הגורם להפעלת מחשבתם של הצעירים הוא, בראש ובראשונה, השי דורים מלאי-הארס המופצים מתחת צאות אל ערב וכן עלידי קבוצה ריאקציונית ב־ ארצנו אשר מטרתה להפריד בין השורות... "אולם אדוני השר, בקשה אחת לי אליך: שלא תחסוך מאמץ מלקחור בקשר להתעל-

כלל, לא היה פלא בכך. אחרי שבטאון ה־ המפ"ל, הצופה, התנגד בפירוש להצבעת ישראל נגד המישטר הגזעני בדרום-אפריקה, נסתבר כי הדת היהודית — לפי גירסת המפלגות הדתיות בישראל — תומכת ב־ רוצחי נשים וילדים, בתנאי שהרוצחים יימ נעו מאכילת חזיר וילכו בשבתות ברגל. תנועת-החרות, לעומת זאת, הרחיקה לכת. היא היתה המפלגה היחידה שהזדרנה להגיש הצעה לסדר-היום בכנסת. אולם נושא ה־ הצעה לא היה עצם הימצאות העוברים באני גולה, אלא "פרשת האכזחות הרשמיות" מאור שחרות תומכת במישטר-הדיכוי ה־ צרפתי באלגיריה, ומתנגדת להצבעת יש־ ראל נגד מישטר-הדיכוי בדרום-אפריקה, אי אפשר היה לדרוש ממנה יותר.

הליברלים היו זהירים יותר. הם דרשו לדון בהימצאות העוברים באנגולה — אך לא במליאת הכנסת, אלא בהודעת-החוק וה־ בטחון, שדיוניה סודיים. בצורה זו יצאה כרי חובה, מבלי להרגיז את בן-גוריון ו־ שמעון פרס יתר על המידה.

אסור להיחפז. בעייה הרבה יותר עדינה ממה בפני מפלגות השמאל.

● אחדות העבודה לא יכלה לשתוק, כי שום מפלגה לא הרעשה בשעתו עולמות כמות בעניין מכירת העוברים לגרמניה ו־ השמועות על הימצאות העוברים בפורטוגל. מאידך לא היתה אחדות-העבודה מעוניינת בהעלאת העניין על סדר-היום של הכנסת בכל צורה שהיא. כי לפי ההסכם החדש על המשמעת הקואליציונית, העומד להפוך חוק, תאפשר הימנעות אחדות-העבודה בהצ בעה על נושא כזה לפטר את שריה מן הממשלה עלידי החלטה של שרי מפא"י. הפתרון הפשוט: אחדות-העבודה הודיעה בתרעות-החצוצרה כי תעלה את העניין בממשלה. זו תעבירו, בלי כל ספק, לדעת השרים החדשה לענייני בטחון. מאחר ש־ בחזרה זו יש רוב מוחלט למפא"י (ראה לע"ז), ודיוניה סודיים, פירוש הדבר למעשה — קבורה שקטה.

אך בצורה העגומה ביותר התנהגה בכל הפרשה המפלגה היחידה שאפשר היה ל־ צפות כי תעורר את הציבור בעניין זה: מפא"י, בניגוד לחרות, דוגלת בקו אנטי-קולוניאליסטי תקיף. בניגוד לאחדות העבודה, אין היא יושבת בממשלה, ואין היא כבולה. איך היא הגיבה?

במשך שלושה ימים תמימים אחרי פיר־ סום הידיעה המרעשה לא הזכיר על המשמר את העניין אף במילה אחת. רק ביום השני, אחרי שפשטו גליהועם בקרב חברי המפ־ לגה עצמם, נאות על המשמר להזכיר את הגילויים (מבלי להזכיר כלל את מקורם) — אך לא אמר מילה אחת על תגובת מפא"י. הסיבה — לפני כן התכנסה מזכירות מפא"י, דנה בעניין. היא החליטה שלא לגי קוט לפי שעה בשום יומה שהיא, פן ירגיז הדבר את בן-גוריון ויחסום סופית את דרכה של המפלגה לחזור לממשלה. כדי להצדיק בגידה זו, מצאו עסקני מפא"י תי רוצ גאוני ממש. הסבירו אחד העסקנים: "אסור לנו להיחפז. ניתן קודם לאחדות העבודה להסתכן, ואז נפעל...".

מאחר שאחדות-העבודה כלל לא חלמה להסתכן בגלל כמה מאות-אלפי הרוגים באנגולה, היה זה תירוץ עלוב מאוד.

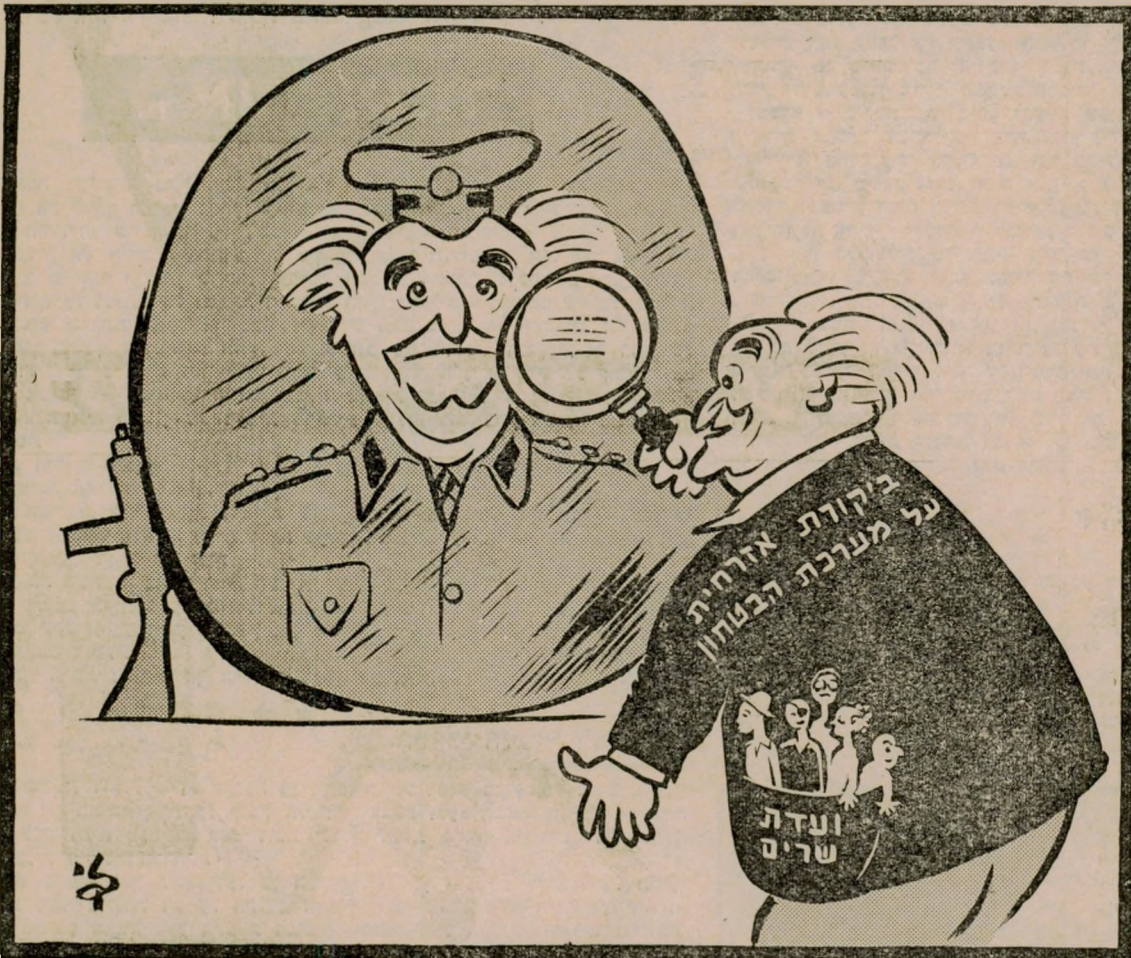
יחסים מרחביים

קול ישראל

העולם כולו רעש סביב מיבצע של גבורה אישית: שביתת-הרעב הממושכת של יוסף בן-יבילה, סגן ראש הממשלה הזמנית של הקהילה האלגירית, שנחטף לפני חמש שנים עלידי הרפאים בפעולה של שוד אוויר. בהיכנסו ליום ה־ 19 של שביתתו, היו חיוי של בן-יבילה נתונים בסכנה. בבירות רבות הסתערו המונים וזעמים על השגרירויות הצרפתיות. הארם פנה אל צרפת בתחלטה רשמית.

השבוע הגיעה לבן-יבילה קריאת-עידוד גם מישראל. הוועד הישראלי למען אלגיריה החופשית, המאגד בקיבור אישים מחברי רוב המפלגות, פנה במיברק לנשיא צרפת. "הוועד הישראלי למען אלגיריה החופ־ שית מצטרף לתביעת דעת-הקהל בעולם ושל צרפת הנאורה, לשיחרור מידי של בן־ בלה וחבריו, להענקת מעמד נאות לפאס־

• תגובת העתונים האחרים: ידיעות אחרונות וקול העם פירסמו מיד גילויי העולם הזה. הארץ פירסם רק הכתשה של משרד-הבטחון (ראה הנידון), מבלי להזכיר את שמו. שאר העתונים לא הזכירו את ה־ עניין כלל, כמו גירוסלם פוסט המפא"י, או שהסתפקו בפירסום התגובות המפלג־ תיות, מבלי שפירסמו תחילה את העניין אשר עליו הגיבו הספגלות.

הוא בסדר גמור!

כוחות הימין הקיצוני הגרמני והצטרפות נאצים ותיקים לממשלת אדנאור, מקווה חרות שיעלה בידה לעורר סערה ציבורית חדשה סביב שאלה זו, להביא לדיון נוקב בכנסת, בו ישתפו עמה פעולה גם כוחות השמאל. הדבר יעמיד את אחדות העבודה במצב קשה במיוחד.

● **מערכת החינוך צפויה לעזוועים נוספים עוד בשנת הלימודים הנוכחית.** אירגון המורים התיכוניים לא השלים עם מסקנות הוועדה, שהוקמה לחקור את תביעותיו ושדחתה אותם, ממורמר גם על ביצוע ההסכם החלקי שהושג. המורים פתחו במאבק מחודש, מאיימים להשבית את בתי-הספר אם לא ייענו.

● **מכא"י תדון בשינוי כללי של חקו שלה בועדי הפועלים,** בעקבות מפלגתיה המוחצות בבחירות לוועד חברת החשמל ולוועד יובל גד. נשמעים קולות במפא"י התובעים לחדש את שיתוף הפעולה של מפא"י עם השמאל וביוחד עם אחדות העבודה, בועדי הפועלים כדי ליצור חזית משותפת של כל המפלגות בלימת כוחות בלתי-לתיים מקרב ציבור הפועלים.

● **אמנון טוילי יעתיק, כנראה, בקרוב את מקום שביתתו, יעבור אל מול רחבת הכנסת.** טוילי, השוכן מול ביתו של ראש הממשלה מזה חמישה חודשים מבלי שתביעותיו תיענה, הודיע כי באם ייצא בן-גוריון למסעו המתוכנן בבורמה בסרט תחקיר תביעתו להכרת זכותו כנכה צה"ל, יעביר את מיטתו וכסא הגלגלים לירושלים, ימשיך את שביתתו מול בניין הכנסת, עד הסוף.

לות בגופות. אינני מבקש לדעת את תוצאת החקירה... הנני מבקש רק שתוציא את פסק-הדין כפי שנראה לך ולמצפונך."

למכתב נוספה גם תשובתו של ראש ה־ ממשלה, בה הרגיע וניחם את האב השכול, יעץ לו שלא להאמין לגל השמועות בדבר ההתעללות. אדם אחד שקרא את הדברים בעניין ובתדהמה רבה יותר מכל קורא אחר היה יוסף מארון עצמו. כי מעולם לא כתב את המכתב שיוחס לו.

מכתב לאבא. כשלושה שבועות לאחר שבנו ראמון נהרג, יצא יוסף מארון לבקר את קרוביו בואדי ניסנס בחיפה. בדרכו פגש בפאל נאצר, חבר קבוצת פעילי ה־ הסתדרות בחיפה. נאצר התעניין לדעת מתי תיערך האזכרה במלאת 40 יום למות בנו של מארון. "אנו מתכוונים לעשות אותה ביום שבת", השיב האב, "או יכולים לבוא יותר אנשים."

"לא כדאי לכם", ניסה נאצר לשכנעי, "תעשו את זה ביום ראשון. אחרת יכולות להיות מהומות."

אך מארון לא נרתע. "אם תהינה מהומות — נדע להתגבר עליהן", השיב. במשך ימים שלמים ניסו אנשי שלומו של אבא חושי במחלקה הערבית של מפא"י לשכנע את ההורים לקיים את האזכרה ביום (המשך בעמוד 10)